

Konzervativci a liberálové

Sestry a bratři, zdravím vás všechny a věřím, že jste v pořádku!

Židle v Kapli u věžáku počínaje dnešní nedělí sice zase osiřely, ale nic není napořád, ani koronavirus. Než se zase sejdem ke společným bohoslužbám, mám pro vás několik krátkých nedělních zamyšlení.

Dnešní biblické čtení je z Matoušova evangelia (22,15-22). Za Ježíšem přišli farizeové a herodiáni s úmyslem chytit ho za slovo: „Řekni nám, Ježíši, na rovinu: Má se platit daň císaři, nebo ne?“ Doba se zas tak moc nezměnila. Také dnes je téma daní živé a často je předmětem diskusí. Ač se to na první pohled nezdá, sedí i politické rozvrstvení společnosti. Farizeové byli příslušníci, dnes bychom řekli, konzervativní strany. Herodiáni zase připomínají stranu liberální. Konzervativci se, dnes jako tenkrát, upínají hlavně k minulosti, k osvědčeným tradicím, zvyklostem a pořádkům. Vůči jakýmkoli změnám jsou z principu podezřívaví a na přední místo staví svůj národ. Liberálové se naopak minulostí příliš nezabývají. Spíš jim jde o to, jak co nejlépe využít možností, které nabízí současnost a blízká budoucnost. Snaží se přizpůsobit novým trendům, neváhají bořit staré hranice, globalizace je jim rozhodně bližší. Konzervativce a liberály najdete v každé společnosti. V dnešním rozkolísaném světě je to patrné víc, než kdy jindy. Rozdělení prostupuje nejen společností jako takovou, ale i církvemi. Obě koncepce jsou tak protichůdné, že spolu často jejich zastánci nedokážou ani mluvit. Příkladů bychom našli bezpočet, ale na to teď nemáme místo. Jenže, co to? V dnešním textu se konzervativci a liberálové dali překvapivě dohromady! Farizeové, kteří nechtěli mít s okupanty Římany nic společného, se dohodli s herodiány, fanoušky krále Heroda, který s Římany naopak čile spolupracoval. Na čem že se to dohodli? Chtějí společně chytit Ježíše za slovo. Vůbec se jim totiž tenhle člověk nelíbí. Není ani konzervativce, ani liberál. Nešetří jednu, ani druhou stranu. O těch prvních prohlašuje, že jsou to herci, kteří se jen předvádějí, ale ve skutečnosti jsou zatuhlí,

zkostnatělí a zamindrákovaní, neschopní vidět dál než k plotům, které si kolem sebe postavili. Ty druhé zas kritizuje za to, že oportunisticky obsadili vlivná místa, jde jim jen o dobrá bidla a obyčejní lidé, natož ti na okraji, je vůbec nezajímají. Farizeům a herodiánům, konzervativcům a liberálům, Ježíš prostě leze na nervy. Nejde mu totiž předně o staré dobré tradice ani o příležitosti, které nabízí doba, jde mu o hodnoty. Hodnoty, jako jsou obyčejná spravedlnost, vzájemná sounáležitost, přátelství. Ježíš se druží s lidmi, které ti první odsuzují a kterými ti druzí pohrdají. Jí s nimi u jednoho stolu, nepitvá jejich minulost, ale zapojuje je ve své kampani přicházejícího Božího království. Něco nevídaného! Konzervativci a liberálové jsou zajedno: Musíme Ježíše znemožnit! Proto ho chtějí chytit za slovo. Když řekne, že se daně císaři mají platit, pak si to rozhází se všemi konzervativci. Když řekne opak, rozlije si to u liberálů a bude se muset zpovídat úřadům. Ježíš ale na hru nepřistoupí: „Jestliže je na minci obraz císaře, pak mu ji koukejte vrátit, patří mu.“ O daně totiž vposledu až zas tolik nejde. Jde o to, že my lidé jsme obrazem Božím, patříme mu a mělo by to být ve světě kolem nás vidět. Třeba tak, že dáme na skutečné hodnoty. Například na pravdu a lásku.

Sestry a bratři, myslím na vás, modlím se za vás, a těším se zase na shledanou!

Petr Červinský

Sbor Petra Chelčického Lovosice

zdroj: Facebook